

Til hr. Bent Bøgsted: Altså det her med, at polakkerne og, havde jeg nær sagt, alle de andre, østeuropæerne eller italienerne eller spaniolerne pludselig møder op en dag på en dansk arbejdsplads og overtager, fordi de underbyder med et par kroner, er jo ikke noget realistisk scenario. Vi har jo ikke set det før.

Hvorfor kom italienerne ikke, som hr. Svend Auken troede, da vi sagde ja til EU i 1972? Hvorfor kommer de ikke? Jamen det gør de jo bl.a. ikke, fordi det ikke sådan er ligetil at lære det danske sprog, og det er jo altså en forudsætning, hvis man skal kunne arbejde på en dansk arbejdsplads, at man kan forstå, hvad der bliver sagt, så man kan udføre arbejdet.

Det kræver også i meget høj grad specialisering. Det er jo noget af det, der har været konsekvensen af det meget høje danske lønniveau og velstandsniveau, at vi simpelt hen har været nødt til at kvalificere vores arbejdskraft, så de kan give det overskud, der svarer til den højere løn.

Derfor mener jeg altså ikke, at risikoen er så stor, men selvfølgelig kan der da godt være en enkelt polak, som lærer dansk meget hurtigt og så kommer ind, og det kan også være der kommer nogle stykker. Men jeg tror altså heller ikke, det er noget, der vil smadre det danske arbejdsmarked. Tværtimod.

(Kort bemærkning).

Villy Søvnal (SF):

Fru Charlotte Antonsen mente, at det kun måtte være den socialdemokratiske ordfører, der ikke var i stand til at forstå hendes argumentation. Jeg vil så godt melde mig i flokken. Vi er i hvert fald to. Jeg synes, fru Charlotte Antonsen kommer utrolig let uden om det reelle problem, der hedder den dramatiske stigning af arbejdsløshedskurven, som det er lykkedes den nuværende regering, i øvrigt sammen med Dansk Folkeparti, at lave på så kort tid.

Jeg tror, det er danmarksrekord på ét år at miste 36.000 job og forøge antallet af arbejdsløse med 22.000 – den sidste måned alene med 5.900. Det tror jeg simpelt hen aldrig nogen sinde tidligere, at en dansk regering har præsteret. Og det er klart, at når Dansk Folkeparti sammen med regeringen er i færd med at skabe det billede, så er man nødt til at overveje nogle svar. Dansk Folkeparti giver bare et forkert svar, men man er nødt til at forholde sig til det for at sikre en langt mere offensiv uddannelsesstrategi, en langt mere offensiv anvendelse af den offentlige sek-

tor end den nuværende regering gør. Men at benægte tallene vil jeg ikke anbefale fru Charlotte Antonsen.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg håber da, at fru Charlotte Antonsen kan afkræfte, at svaret så skulle være, at det danske uddannelsessystem nu skal åbnes for alle de polakker og estere og andre, som måtte have behov for at få forbedret deres uddannelseskvalifikationer, for det lå ligesom i det sidste spørgsmål.

Det, jeg ville spørge fru Charlotte Antonsen om, er i opfølgningen på det, hr. Bent Bøgsted forsøgte at få et svar på, nemlig: Hvordan kan det være, at integrationsministeren, som jo også var Europaminister, kan citeres i Jyllands-Posten i november måned for følgende:

»Når vi om et år åbner for Central- og Østeuropa, får vore flygtninge og indvandrere konkurrence i kampen om at få de ledige stillinger. Derfor er det afgørende at få systemerne med integration til at fungere nu«.

Hvordan kan han sige, at flygtninge og indvandrere får konkurrence, hvis synspunktet fra regeringen og regeringspartiet Venstre i øvrigt er, at der ikke kommer nogen, og at der derfor ikke er nogen problemer? Det må jo altså bygge på en tro på, at der faktisk kommer nogle og konkurrerer om de ledige job, og at flygtninge og indvandrere i Danmark i forvejen har besvær med at finde ind på arbejdsmarkedet, og at de altså nu får endnu sværere ved det. Så skal vi have dem i arbejde, er det inden, der åbnes op den 1. maj næste år?

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Ja, hr. Bjarne Laustsen har ikke flere korte bemærkninger, så jeg vil sikre, at fru Charlotte Antonsen alligevel kan få lejlighed til at korrigere et par af de sætninger, der kom heroppefra. Jeg forstod nemlig, at PROSA skulle være uinteressert i, at der kommer mennesker fra andre lande ind på vores arbejdsmarked, og at fagforeninger generelt var imod noget sådant.

Jeg synes, at fru Charlotte Antonsen skal demontere to forhold, for at vi får en fredsomme og ordentlig debat også fremover om det her forhold. Det ene er, at det faktisk er anerkendelsesværdigt, at faglige organisationer arbejder mod løntrykkeri. Jeg går ud fra, at fru Charlotte Antonsen ikke er tilhænger af løntrykkeri. Det